

A VASUTI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Garay-utca 16. szám, II. emelet, 9,
ahová minden levél és küldemény címzendő.

Megjelenik
minden héten
pénteken.

Előfizetési árak:
Egy hóra — — — — — 80 kor. | Félévre — — — — — 4.80 kor
Negyedévre — — — — — 2.40 " | Egyes szám — — — — — .20 "
A Szövetség tagjai díjtalanul kapják.

Kongresszusra.

Egy esztendő elteltével ismét együtt vagyunk, hogy számot adjunk egymásnak mindarról, ami ennek az esztendőnek a tartalmát képezte.

Fáradtan, de nem csüggedten, elkeseredve, de a kitűzött célokról le nem mondva, meghajszolva, üldözve, de meg nem törve fogunk egymással kezét és munkás kezünk szorításában a becsületes szándék, a bizalom és az öntudatos férfiaság nyer megnyilatkozást.

Kemény volt a küzdelem, nehéz a munka. Nem kell, hogy meséljek róla. Minden lépésünk elé sziklahegyeket görgetett akadályul a rosszakarat, a bürokrata copf, a hivatalos hatalommal való visszaélés, a maradi butaság és a maga árnyékától ijedő pipotyáság. Minden lépést ezeken az akadályokon keresztül kellett megtennünk: minden lépés egy-egy titáni munka eredménye.

Elolvasom alapszabályainkat, nézem a működésünket és kérdem tőled Magas Bölcsesség és alacsony butaság: miért üldözöd szövetségünket? Mit tett a mi szövetségünk olyant, amely nem esik a jogosság, az emberiség és a becsület kategóriájába? Mondotta-e valakinek, hogy hanyagold el szolgálati kötelezettségeidet? Biztatott-e valakit arra, hogy szegd meg a vett parancsot? Terjesztett-e olyan utasításokat, hogy vegyétek semmibe a vasutak érdekét? Mondta-e valakinek, hogy lopd meg a munkáltatódat, csald meg a felebbvalódat? Hogy ne légy tekintettel a közbiztonság érdekére és hogy negligálj csak egyetlen egyet is azok közül a célok közül, amely a vasut intézményének a társadalomban és az államban célját képezi? Ki tud ilyen vádat felhozni szövetségünk ellen? A legalávalóbb áskálódás se tudott ilyent produkálni.

Hát min alapul akkor az a szemérmetlen üldözés, amely minden lépésünk nyomában jár, mint a kopó az üldözött vad nyomában? Hogy öntudatra tanítjuk tagjainkat, hogy embereket nevelünk belőlük és a rabszolgaság sötétségéből kiemeljük a modern munkás világának a fényébe, hogy anyagi érdekeik fölött őr állunk, hogy állandó tiltakozás vagyunk mindenféle kizsákmányolás ellen, hogy szervezetünk szövetségünk folytonos érintkezésben tartjuk az ország

valamennyi vasuti munkását, hogy számonkérünk minden hatalmaskodást, hogy kipécézzük a jogtalanságokat, hogy minden tőlünk telhető anyagi és szellemi erővel tanítjuk, neveljük és emberebbemberré tesszük azt a sok ezer embert, aki zászlónk alatt táborozik: ez a mi bűnünk? Hogy nem énekelünk szolgálalkuségból vagy haszonlesésből himnuszt a felsőbbeknek, hogy nem csinálunk a testünkéből létrát minden üresfejű kapaszkodónak, hogy nem bocsátjuk szervezetünket eszközül néhány politikai akarnoknak és szépszakállu nagyurnak — ez a mi megbocsáthatatlan vétünk, amiért kiszolgáltatjuk szervezetünket minden kóficnak, aki egyet lökni, rugni, marni akar rajtunk?!

Ami vádat szervezetünk ellen valaha hallottunk, az mind a nagy általánosságba, vagyis a levegőbe való puffogatás. Senki se tudott ellenünk soha semmiféle olyan konkrét esetet felhozni, amely más indulatot válthatott volna ki működésünkkel szemben, mint az elismerést és a tiszteletet. És éppen ez az, ami fájdalmas a gazoknak: az általános emberi szempontból elismerésre és tiszteletreméltó működés nekik inyuk ellenére való, mert nekik nem férfiakra van szükségük, hanem alázatos kutyákra, akik apportirozzanak és aki megrugja őket: annak a kezét nyalogassák.

De ime, együtt vagyunk és amint szénézünk sorainkon, büszkén emelhetjük fel a fejünket: a helyén van minden ember. Nem ijedt meg senki a fenyegetésektől és nem puhított meg senkit az üldözés. Az életben előfordulható minden ok készíthetett egyeseket arra, hogy kilépjen tagjaink sorából, de olyan nem volt egy se, aki cserbe hagyta volna a zászlót és azért maradt volna ki alóla, mert üldözés volt a része alatta. Ahol a legszemtelenebb volt a presszió, ott támadtak a legbátrabb vezérek és ott tartottak ki legkeményebben tagjaink. Az üldözés nem váltott ki egyebet a lelkekből, mint gyűlöletet az igazságtalanság ellen és megvetést a jogtalansággal szemben.

Intünk és óvunk mindenkit, akit illet: jól vigyázzanak! A jogtíráásoknak, üldözéseknek ezentul se lesz és nem is lehet más hatása, mint a gyűlölet és a megvetés. Jobbaknak, pontosabbaknak, becsületesebbeknek, lelkiismeretesebbeknek tudjuk és ismerjük a vasuti munkásságnak azt a

tömegét, amely szövetségünk táborát alkotja, a bigott butaságba, alkoholba és az öntudatlanság pocsolyájába fulladt szervezetlenség. Tagjaink becsületes kötelességtudásán és lelkiismeretességén ha egyáltalában ejthet valami a világon csorbát, úgy az csak a jogtalanság és üldözés lehet, amelyet azért kell elszenvedniök, mert kétségbe nem vont egyesülési szabadságuk alapján ide csatlakoztak mihozzánk, ahol bizodalom van, hogy szervezetségük erejét nem politikai stréberek aknázzák ki a maguk javára. A vasut veszedelmei között a vasutasok ellen elkövetett jogtalanságok a legveszedelmesebbek, ezt figyelmébe ajánljuk a felsőbbeknek, amely száz eset közül kilencvenben még csak tudomást sem szerezhettek a tagjainkkal szemben csipp-csapp emberkék által elkövetett jogtalanságokról.

Küldötteink azzal a meggyőződéssel fognak megtérni küldöikhez, hogy valamint ők nem csüggedtek el a küzdelemben, nem csüggedtek el a többiek sem. Tömör táborban sorakozva várjuk a jövő esztendő küzdelmeit, amelyek még több sikert fognak a munkásság javára aratni, mint az elmúlt év harcai. Hasztalan minden erőlködés, minden fondorkodás: szövetségünk szilárdan áll és működésünk minden esztendeje fokozni fogja a szilárdságot és szaporítani az elért eredmények számát. *Dr. Kadosa Marcel.*

SZEMLE.

Mi lesz a bevásárlási könyvvel?!

Fenti kérdést hangoztatják mindenütt a munkástársaink, ha körükben megjelenünk.

De nemcsak a bevásárlási könyv, hanem a személyzeti-jegyváltásra jogosító arcképes igazolvány iránt is a kérdések halmazával ostromolnak bennünket.

A munkások körében már is az a gyanu merült fel, hogy mindezen kedvezményeket a valóságban nem is fogják élvezni, mert szerintük csak azért lett eme kedvezményeket biztosító rendelet annak idején kiadva, hogy a vasuti munkások kielégítetlen vágyait ezzel elaltassák.

Ma még csak suttogják a sinek mentén, de holnap már talán nagyon is hangos szóval fognak eme gyanujoknak kifejezést adni a vasuti munkások ezrei.

Jól tenné a Máv. igazgatóság, hogyha haladéktalanul rezedelkezne, hogy a Máv. munkások a részükre biztosított kedvezmények élvezetét elnyerjék.

Annál is inkább óhajtánók ennek a kér-

désnek mielőbbi rendezését, nehogy mi magunk is kénytelenek legyünk az ezer ok miatt amugy is bizalmatlan munkásságot gyanujában megerősíteni.

Allítólag egyes helyeken már megkapták a munkások a bevásárlási könyvet, sőt az arcképes igazolványt is.

Az ilyen hírek folytán a munkások között természetesen elégtelenség támadt, ez pedig sehogy sem egyeztethető össze az intézet érdekeivel.

Sürgős intézkedést kérünk a munkásság megnyugtató céljából!

Magyarországi Munkások Rokkantsági és Nyugdíjegylete most adta ki évi jelentését, amelyből meggyőződést meríthet mindenki, aki átolvassa, hogy kevés anyagi eszközzel is lehet nagyot, maradandót alkotni, ha a kezdeményezőkben megvan a lelkesedés, hogy céljaik megvalósításáért fáradhatatlanul küzdjenek.

A Nyugdíjegyesület — amelynek sorába sok ezer vasutas tartozik — történetének rövid ismertetését itt közöljük:

„Az együletet 1893-ban alakította meg 112 lelkes munkás Budapesten. Az a cél lebegett szemünk előtt, hogy szerény keresetű embertársainak állandó segínyt biztosítsanak, hogy ha gyógyíthatatlan betegség, baleset vagy agg koruk miatt szakmájukban munkát keresetképtelenné válnak s ezzel megóvják őket a koldulás lealázó szegénységétől.

Tíz éven át senkinek sem adtak segínyt, ez idő alatt dolgoztak és gyűjtötték a segélyezési alapot. 1903-ban kezdték meg a rokkantak segélyezését s azóta (4¹/₂ év alatt) 242 rokkantnak, 63 árvának és számos özvegynek több mint 170.000 korona segélyt fizettek ki.

Aligha van még oly intézmény, mely az I. oszt. heti 20, a II. oszt. heti 24 és a III. oszt. heti 30 fillér tagsági díj mellett már tíz évi tagság betöltése után, rokkant tagjainak az I. oszt.-ban heti 8-40 (évi 436 K 80 f), a II. oszt.-ban heti 9-80 (évi 509 K 60 f), a III. oszt.-ban 11-90 (évi 618 K 80 f) rokkantségélyt, 40 évi tagság után pedig hetenként 12, 14, illetve 17 korona nyugdíjat adna. A nyugdíj 40 évi tagság betöltése után mindenkinek jár, tekintet nélkül arra, hogy munkaképes-e vagy sem.

Allitsuk ezzel szembe a Máv. nyugbérpénztárát, amely a B. csoport szintén 40 évi tagsághoz köti a nyugbérigényt; ennek a csoportnak III. osztályában kell fizetni havonta 1-50 kor. Ezen összeg még több valamivel, mint a rokkantegylet III. osztályu járuléka heti 30 fillérrel. Amíg a Máv. a magasabb járulék szedése mellett, 10 évi tagság után, évi 300 korona nyugbért ad, addig a rokkantegylet 10 évi tagság után, kisebb járulékszedés mellett évi 436 kor. 80 fillér nyugdíjat nyújt. De ami a legfontosabb, bárhova távozhat, a jogosultságát nem veszíti el, míg a Máv.-nál indokolatlan elbocsátás esetén is alig-alig tudja megszerezni a 15—20 éven át befizetett járulékot.

Az elhalt segélyre jogosult tagok árvái 14 éves korukig neveltetési járulékból részesülnek. Ha árvák nem maradnak hátra, az özvegy végkielégítést kap.

Az egyület még ott is gyakorolja a humanitást, hol erre az alapszabályok nem kötelezik. Így a központnál és minden fiókpénztárnál van külön segélyezési alap, melyből oly elhalt tagok hátramaradottai részesülnek segélyben, kik a jogosultságot halálukig el nem érték.

Az önzetlen buzgóságnak, a lelkiismeretességnek példás megnyilatkozását látjuk az egyület vezetésében is, melynek bámulatos eredmények köszönhetők. Az együletnek Budapesten van a központi irodája, vidéken eddig 172 fiókpénztára van, összesen 54.000 fizető, számos pártoló és alapító taggal.

A vagyonekés kifizetését Havonként „Hivatalos Közlöny“-t adnak ki, melyben nyilvánosan elszámolják a bevételeket és kiadásokat. Az együletnek jelenleg 2 millió 880 ezer korona vagyona van, mely állami

értékpapirokban, készpénzben és a budapesti együleti házában van teljesen biztos alapon elhelyezve.

Az együletet a Budapesten most záródó nemzetközi balesetügyi, iparegészségügyi és munkásjóléti kiállításon egyik legnagyobb díjjal, az állami aranyéremmel tüntették ki, ezzel is elismerve közhasznú voltát.

E valóban humánus, minden politikától, felekezeti és nemzetiségi kérdéstől távol álló, tisztán jótékony céljait megvalósítani törekvő intézmény, mely a munkások és iparosok dicsőséges alkotása igen ajánlható minden, a jövőről gondoskodni akaró munkásnak. Addig is, míg ezen intézmény Németország mintájára nem lesz államosítva, vagyis míg kötelező lesz, használja ki mindenki ezen már meglévő alkalmat. Az iparos, a kereskedő, a segéd, a tanonc; irassa be mindenki a feleségét, 14 éven felüli gyermekeit, ha fizetés ellenében munkát végeznek. Iratkozzék be a földmunkás, a napszámos, a gazda s azoknak dolgozó családtagjai; a tisztviselő, napidíjas, gyakornok, hivatalszolga s általában mindenki, ki fizetés ellenében munkát végez. A kedvezményes beiratási díj 1 kor. 20 fill.

Mindnyájan munkások vagyunk, akár számmal, akár szellemi munkával keressük meg mindennapi kenyerünket. A munkás és iparos keze lába, a szellemi munkás agya elgyengül idővel, rokkanttá válik. És akkor elénkbe tojul az a kérdés: mi lesz most velünk? Miből élünk ezután?

Hajsza a konzum ellen.

Hiu emberek — önző céljaik elérésére — mozgalmat indítottak a kolozsvári konzumtagok között a konzum ellen.

Olyan kivánságokat állítottak fel, amelyek alapszabályellenesek voltak. Azt még helyénvalónak tartjuk, hogy ha a tagok jó és olcsó árut akarnak.

De amikor valami Fábán nevű ellenőr, aki sohasem volt konzumtag, minduntalan azzal hozakodik elő, hogy őt „felkérték“ (?), hogy a konzum igazgatósága ellen kelljen ki, akkor máris kilátszik a lóláb. Fábán ur csak „strohmann“ volt. Olyanok álltak a háta mögött, akik egy másik konzum felállításán voltak érdekelve. Olyan konzum létrejövételén fáradoztak ezek, amelynek szükségletét sógoroktól, komáktól szereztek volna be.

Azt követelték, hogy az igazgatóság őket bizza meg a bevásárlással s hogy a kolozsváriak által fogyasztott cikkek után csupán a kolozsvári tagok részesedjenek. Alapszabályellenes kivánságok ezek s teljesíteni lehetetlen. A többi kivánság, különösen olcsó hus és tej, ruhaneműk beszerzése indokolt és legközelebb megoldásra is kerül.

És ha csupán ez lett volna a főmérnök és főellenőr urak célja, úgy a mozgalmat helyénvalónak találnók. A cél azonban a konzum robbantása volt, de nem sikerült. A kisemberek átláttak a szítán és 5—6 szavazat ellenében az e hó 27-én tartott értekezleten elvetették az aknázókat által felállított képtelen követeléseket.

Megjegyzendő, hogy céljuk az volt, hogy hasonló mozgalmat indítsanak országszerte. Erősen fenyegetődtek, hogy Kolozsvárott minden tag ki fog lépni s ehelyett újabb tömeges belépések történtek. Ily módon az egész dolog faskóval végződött.

Érdekes, hogy az értekezleten a munkásság volt tulsúlyban, de velük szavazott a jelenlévő altisztikar is.

Az elnöki funkciót Török Sándor műhelyfőnök-felügyelő teljesítette nagy pártatlansággal.

A kuruc kesergője.

Még ennél is busabban kesereg Sárközi Manó, a debreceni kerület alelnöke, a „Vasutas Szövetség“ legutóbbi számában. Fáj neki, hogy egy gyűlésükön a szervezett vasuti munkásság is megjelent s gyűlésüket műsoron kívüli számokkal tarkította.

Hosszan ir Sárközi ur. Miután azonban sok beszédnek sok az alja, mi is csak keveset birtunk szemelgetni a „cikkből“. Amit megértettünk belőle, arra meg is feleltünk.

1. Ha lapunk olyan rossz, miért „állandó olvasója“ lapunknak Sárközi ur? Miért kéri a lapot a munkásoktól kölcsön?

2. Vele együtt van még 40.000 vasutas (a 100.000-ból), akiknek nem szószólója lapunk.

A 39.999 többi vasutas még nem nyilatkozott ezt illetőleg.

Hogy a 40.000-ik bögyiben fekszünk, azt tudjuk, mert hiszen a Máv. betegpénztára 1905. évi közgyűlése után olyan dolgokat irtunk a 40.000-ikról, amelyek kellemetlenül érintették őt. Innét szörnyű haragja a debreceni jupiternek. Büszkéek is vagyunk rá, hogy Sárközi urral nem vagyunk egy nézetben.

3. Elhisszük, hogy „eddig nem tudta és kellemetlenül hatott“ reá, hogy a vasuti munkásság szolidaris a „Magyar Vasutas“-sal. Erre is büszkéek lehetünk, majdnem olyan büszkéek, mint amilyen Sárközi ur, amikor a nevét nyomtatásban is olvashatja.

4. Az alelnök ur „bebizonyítja“, hogy a „Magyar Vasutas“ címét bitorolja, lévén a helyes címe „Nemzetközi Vasutas“. Mi tisztelni tudjuk Sárközi ur ama tettét, amidőn egy drb csengő-pengő korona ellenében a nevét megmagyarosította. Helyén van, dicséretes is.

De amiként Sárközi ur is szabadon választhatta meg nevét, akkor ugyanezzel a joggal mi is élhetünk csak talán, vagy mi a manó?!

Egy dolgot azonban nem tudunk megérteni, hogy miként került a cikk elejére ez a cím: „A gerincesek osztálya“. Ez talány.

De a gerincesek osztályáról eszünkbe jut az állatvilág egy másik osztálya: a halak.

Ezeknek a foszfortartalmától — mondják — az emberi agyvelő növekszik. Ha ez igaz, úgy a „gerincesek osztálya“ irójának legalább is egy cethalat volna szükséges még elfogyasztania, hogy kellő mennyiségű agyvelősejtekre tegyen szert. Miután azonban a cethal nem is hal, hanem emlős állat, nem hisszük, hogy Sárközi urat a természet megfelelő nagyságu hallal kisegítse pillanatnyi zavarából.

„De mivel három a magyar igazság, mi is három szóból álló mondattal fejezzük be“: Ha hallgattál volna...

Hogyan utazik a munkás.

Tekintetes szerkesztőség!

Mult heti számukban „Hogyan utazik a munkás“ című cikkükre bátorodom megjegyezni, hogy az tényleg úgy van, ahogy megírták. Csak én egy példát akarok a sok közül megemlíteni: a Budapest-nyugoti pályaudvar és Cegléd közötti személyforgalmat. Igaz ugyan, hogy Ceglédre 4 vonat jön reggel egymásután, az első 5 óra 30 perckor, az utolsó pedig 6 óra 15 perckor érkezik menetrend szerint a nyugoti pályaudvarra — ha nem késnének. Csak hogy a késés napirenden van. Az első vonat 5 óra 30 perckor ér be. Ez Albertirsától nem áll meg Kőbányaig. Így aztán hasztalan van 4 vonat, ha az a vonat, amelyen a legtöbb munkás utaznék, Monoron, Üllön és Vecsésen nem áll meg. Így ez a vonat csaknem üresen fut be, míg az utána jövő vonatok tulvannak zsufolva. Pedig igen nagy szükség volna arra, hogy az említett állomásokon az első vonat is megállna, mert ezen községekben igen sokan laknak, akik 6 órakor kezdenek dolgozni. Ha az említett vonattal bemehtnének, úgy a felváltottak az 5 óra 50 perckor induló vonattal mehtnének haza. De már a második vonat későn érkezik és így a felváltott munkás kénytelen a terhes éjjeli szolgálattal után 8 óra 30 percig, vagyis 3 órát koncsorogni, míg végre a második személyvonat indul, amely természetesen tul van zsufolva messze igyekvő utasokkal.

Nagyon célszerű volna, ha az első vonatot — ha már úgy sem áll meg és ugyanis üresen fut be — megszüntetnék s inkább a többi vonatokhoz adnának néhány III. oszt. kocsival többet és reggel 7 óra körül menesztenének egy vonatot a Budapest-nyugoti pályaudvarról Ceglédig, este pedig 6 óra körül érkeznek egy Budapestre. Ez így az éjjeli munkásoknak szintén nagy előnyére volna, mert nem kellene nekik 2 órával előbb bemenniük.

Egy üllői munkás.

KÜLFÖLD:

A Németbirodalom vasutainak alkalmazottai. A Németbirodalom vasutainál az 1906. évben 648.437-en voltak alkalmazva. A birodalom lakosainak száma 61.18 millió s így minden 94 lakosra jutott 1 vasuti alkalmazott. A 10 év előtti, 1896. évi létszámhoz képest 206.021 egyént, vagyis 46.6%-ot tesz ki a szaporulat, holott ugyanezen időszakban a vasutak építési hossza csak 20.7%-kal emelkedett. Az alkalmazottak fizetésére és egyéb személyi illetményei a jóléti intézményekre fordított összeggel együtt 1906-ban 970.70 millió márkát, 1896-ban 556.53 milliót tettek ki, ami 74.4%-os emelkedésnek felel meg. A személyi illetmények főösszege tehát jelentékenyen nagyobb emelkedést mutat az alkalmazottak számának emelkedésénél úgy, hogy valamennyi alkalmazott járandóságait figyelembe véve egy-egy alkalmazottra az 1896. évi 1258 márkával szemben 1906-ban 1497 márkát esik. vagyis 1906-ban 19.0%-kal több, mint 1906-ban.

Ezek a számadatok sokat mondanak. Legelsősorban arról győznek meg bennünket, hogy a Németbirodalom vasutainak alkalmazottai megközelítőleg sincsenek úgy kizsárolva, mint a magyarországi vasutak alkalmazottai. Hisz laikusok előtt is könnyen érthetővé válhat, hogy amidőn 20.07% vonalhossz emelkedéssel szemben találunk 46.6% személyzetszaporulatot, akkor a személyzet iránti humanizmus, ha nem is teljes mérvben, de mindenesetre láthatólag megnyilvánult.

Tessék azonban elővenni a mi kereskedelmi kormányunk jelentését az államvasutakról, egy pillantás a sorok közé és látjuk, hogy a forgalom óriási növekedése és új vonalak építése, erősítésével szemben alig számbavehető személyzetszaporulat fogantatott.

Igaz, hogy ezzel szemben a német kormány nem tündökölteti magát olyan mérvben a szociális érzék fényében, mint például a mi kormányunk. No de ez is valami, ezért már lehet cserében százezernyi vasutat kizsárolni fizikailag és szellemileg.

A kolozsvári mihelyből.

Arról a mihelyről írunk, ahol a legtöbb a denúciáns, ahol a legtöbbet üldözik a szervezett munkásságot, ahol legnagyobb a protekció és ahol a legtöbb visszaélést azok követik el, akiknek feladatuk volna tisztességgel, becsülettel megvédeni annak vagyonát, akinek érdekében halálra zaklatják azokat, akik szervezkedni merészelnék.

Kicsoda Hosszu Jenő?

Hosszu Jenő a Máv. kolozsvári mihelye V. osztályának főmérnöke. Gyűlöli a munkásságot, különösen a „szocit”. Hanem azért a sapkája még is vörös bőrből készült. És ennek a sapkának is meg van a maga történetje, amelyről alább még szólni fogunk. De Hosszu ur nemcsak főmérnök, hanem még bankigazgató is.

Ennélfogva gondoskodik arról, hogy a munkásnak minél alacsonyabb legyen a keresete, hogy szorultságában kénytelen legyen az „ő” bankjához fordulni kölcsönért.

A bank közvetít nyulat, káposztát, hagymát, toronyórát, aranyláncot. Ha valaki megszorul, ott van Hosszu ur bankja, ez segít

a bajon. Hosszu ur valóságos pénzügynök, annyira, hogy főmérnöki hivatala csupán mellékfoglalkozás, főkeresete a bankban viselt igazgatói tisztsége.

Ha valaki megszorul és a részvényét kikeri, nem adják ki, csupán halálozás vagy elköltözés esetén. Hiába könyörög az illető, hogy szüksége van az egy pár koronára. A részvényt nem váltják be, ehelyett ott a mihelyben nyomban intézkedik Hosszu ur, hogy újabb kölcsönt kapjon az illető. Ezt a szivességet a mihelyben is elvégzi Hosszu ur. De ha valaki halasztást kér, akkor az a válasz: „Mars, eredj a bankba, itt nincs bank.”

Nyulhistória.

Most egy esztendeje, hogy az iroda révén egy broszura került forgalomba a nyul-tenyésztésről. Megvolt ebben, hogy milyen jó és izletes a nyul hús. Hogy milyen olcsó, hogy Angliát három ország sem képes nyulal ellátni. Hosszu Jenő ur volt a kolozsvári nyul-tenyésztő apostol. De miként sok pap, vizet prédikált és bort ivott. Dicsérte a nyulakat, de arra még nem vállalkozott, hogy ő, bár háza, telke van, maga is nyulakat tenyész-tene.

Ehelyett csupán arra szoritkozott, hogy a bankja révén nyulakat közvetítsen.

Gondoskodott arról is, hogy a mihelyi asztalok olcsó faanyaghoz jussanak a nyulak részére.

Vállalkozó azonban kevés akadt. Ezeket is azzal biztatta, hogy

Államsegélyt kapnak.

De az államsegély meg ma és késik. Ezért aztán Hosszu ur bankja adott segélyt. Nyulakat hozatott, amelyeket, kötvény és 5 évre terjedő 7%-os kamattal melletti törlesztés, darabonként 15—16 koronáért adott át a tenyésztőknek.

A napokban tényleg volt lenni egy miniszteri tanácsos. Hosszu ur hazaküldte az embereket a „telepeket” rendbehozni, mondván, hogy az elvesztett munkaidőért a bank kárpótolja majd őket. Ez is csak olyan mese volt, mint hogy az állam ki fogja fizetni a tenyésznyulak árát. A miniszteri tanácsos államsegély helyett csak mosolygott, látva a telepeken össze-vissza 7—8 ólat és 24 darab nyulat.

Akármilyen vagnak látszik is ez a história, mégis szomorú. Nem szabadna tűnni, hogy a vasutasságot ilyen örült vállalkozásokba és hozzá bankközvetítéssel belezavarják. Hosszu ur valamennyit azzal kecsgettette, hogy a nyulakon évente

200—300 koronát

kereshetnek s miután szegény emberek, rájuk fér egy kis „mellékkereset”.

Hogy azonban a nyulak ára fejében 5 évig fizet az illető kamatot, arról hallgat Hosszu ur. Sőt legközelebb már

káposztát is árusít

majd Hosszu ur bankja.

Nincs a mihelyben 100 ember közül 10, aki Hosszu ur jóvoltából ne tartoznék a Hidelvi-kétvízközi banknak. Vannak munkások, akik 800—1100 korona tartozásuk után alig győzik a kamatot fizetni.

És ezeknek a bankoknak a tartozásait, a horribilis kamatokat elsőbbséggel fogják le, mint a fogyasztási szövetkezetekét.

Energikusan követeljük, hogy az illetékes fórumok ilyen dolgok körül rendet teremtsenek. Elvégre nem hagyhatjuk szó nélkül, hogy családfőket patkányfogók, automobilvásárlások révén tönkretessenek, csupán azért, hogy egyes emberek egyik-másik vállalat felvirágoztatása révén „társadalmi pozíció” teremtsenek maguknak.

Akik a ti filléreitekből huznak hasznót, azok az üzletemberek kötelesek benneteket támogatni azzal, hogy a Magyar Vasutast előfizetik.

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének hivatalos közleményei.

Központi iroda: VII., Garay-utca 16, I. em. 6. ajtó.

A szövetség központjának telefonszáma 76—01.

Közgyűlési meghívó.

A Vasuti Munkások Országos Szövetsége 1908. évi február 2-án és 3-án Budapesten VII., Thököly-ut 56. sz. alatt, a vasmunkásszövetség termében tartja

II-ik évi rendes közgyűlését.

Napirend:

1. A központi vezetőség jelentése.
2. A felügyelő választmány jelentése és a felmentvény megadása.
3. Új vezetőség megválasztása.
4. Indítványok.

A helyi csoportok képvisellete az alapszabályok értelmében a következő módon határoztatik meg: Minden egyes helyi csoport vagy befizetőhely 50 tagig egy küldöttet küld ki. Minden 50-en felüli töredék ugyancsak egy küldött küldésére jogosít. Oly csoportok, amelyek több küldött kiküldésére vannak jogosítva, mandátumaikat egy küldöttre is átruházhatják, de háromnál több megbizatással egy küldött sem bírhat.

Minden helyi csoport annyi szavazattal bír, ahány küldött megválasztására jogosítva van. A kiküldöttek számát azon tagok száma határozza meg, akik után a közgyűlés egybehívása előtti hónapban a járulékok a központba beküldöttek.

A helyi csoportok két héttel korábban kötelesek a központi vezetőséget a küldöttek számáról értesíteni, hogy azoknak a megbízólevél elküldethessék. A napirendre vonatkozó indítványok legalább 8 nappal előbb írásban beküldendők a központi vezetőséghez.

Pásztly Károly,
titkár.

Kiss Miklós,
elnök.

Felhívjuk mindama csoportokat, akik eddig még nem jelentették be közgyűlési küldötteiket, hogy ezt haladéktalanul tegyék meg. Egyben mindazon küldöttek, akik a közgyűlés napján szállásra igényt tartanak, ebbeli igényüket jelentsék be a központi irodánál.

A helyi csoportok közleményei.

Az északi főmihelyi helyi csoport a kőbányai-uti Müller-féle vendéglőben február 8-án kezdi meg sorozatos előadásait. Az előadásokat dr. Kadosa Marcel és dr. Landler Jenő elvtársak tartják. Az előbbi a baleset- és betegbiztosításról, az utóbbi a világ teremtéséről. Az előadások felváltva minden szombaton este tartatnak. A könyvtár ugyancsak szombaton este áll a tagok rendelkezésére. Ezzel kapcsolatban felhívjuk mindazokat, akik már régebbi idő óta vittek ki könyveket, hogy ezeket haladéktalanul szolgáltatassák vissza.

A nyugati helyi csoport február hó 5-én taggyűlést tart. Kérjük a tagtársakat, hogy tagkönyvét kiki hozza magával és azt esetleg a bizalmiférfiak útján juttassa a vezetőséghez. A csoport új helyisége: V. ker., Váci-ut 36. sz. alatt, a Miskey-vendéglőben (ezelőtt Moncpart) van.

A Máv. gépgyári helyi csoport február hó 1-én, szombaton este 7 órakor, az Orczy-ut 47. szám alatti Melicher-féle vendéglőben, igen fontos napirenddel taggyűlést tart, amelyre a tagtársak pontos megjelenését kéri a vezetőség.

A dési helyi csoport kéri tagjait, hogy tagkönyveiket ellenőrzés céljából adják át a vezetőségnek.

A temesvári helyi csoport hátralekös tagjait ez uton is felhívja tartozásaik kiegyenlítésére. A legközelebbi taggyűlés február hó 8-án, este 6 órakor lesz, amelyen a küldöttek beszámolnak a szövetség évi közgyűléséről. A könyvtár igénybevételénél a tagsági könyvek okvetlen felmutatandók. A tagok kéretnek, hogy a könyvtárból kivett könyveket szolgáltatassák vissza.

A kaposvári helyi csoport február 9-én, vasárnap délután taggyűlést tart, amelyen a közgyűlési kiküldött beszámolót tart.

A szombathelyi helyi csoport február hó 1-jével megkezdí tudományos felolvasását és előadását. Felhívja a tagok figyelmét, hogy este 1/27 órára pontosan jelenjenek meg. A sorozatos előadások és felolvasások minden szombaton este 1/27 órakor kezdődnek.

Az ujonnan megválasztott vezetőségek névsora:

Békéscsabai helyi csoport. Elnök Zsebák Pál, jegyző Kovács János, pénztáros Mazán Pál, ellenőrök Gajdác András és Manik Mátyás, bizalmiférjak Zahoran Mátyás és Varga György.

Dunaparti helyi csoport. Elnök Suba Sándor, jegyző Varga Ferenc, pénztáros Hegedűs Sándor, ellenőrök Fábian István és Toldi József, vezetőségi tagok Bátyai János, Féczó István, Major Mihály, Nagy József, Radivoj István, R. Oszkó János, Szabó Vince, Vorschlager Isván, Weihnacht János és Somogyi Pál, póttag Burgula Pál.

Szegedi helyi csoport. Elnök Molnár János, II. elnök Weszelovszky Antal, pénztárosok Volford István és Benkő Béla, jegyzők Bérczi Sándor és Bálint József, ellenőrök Révész Mihály és Sándor János, vezetőségi tagok Horváth György, Ilosvai N., Reichl Pál, Tóth Sándor, Tóth Lajos, Virágh József, Csonka Mihály, Nagygyörgy Imre és Sebők Ferenc, póttagok Pusztai Lajos, Prunkl János és Dobó Imre, könyvtárosok Veszelovszky Antal, Kiss János és Szlávik Ferenc, gondnok Remes Sándor.

Nagybecskereki helyi csoport. Elnök Köhler Károly, jegyző Polyák József, pénztáros Feketics Ferenc, könyvtáros Mazgán László, ellenőrök Agoston Ede és Klier Pál, vezetőségi tagok Gyarmathi János, Végh Árpád, Sebastian Henrik, Mengesz Nándor, Dummelding János, Azzola János, Wagner György, Gyukits Milán, Fülöp András és Ördög Ferenc, póttagok Czákó József, Annau Péter és Kolin Leó.

Északi helyi csoport. Elnök Kenyeres István, jegyző Gáspár Ignác, pénztárosok Zakács Lajos és Pirkhoffer András, könyvtárosok Platschek Adolf és Schlesinger Manó, ellenőrök Kobilinski András és Szombathi József, vezetőségi tagok Dolozsi Illés, Farkas István, Fater Lajos, Hoffmann József, Horváth Vászó, Hubai István, Izsák Elek, Sidó Lajos, Stern Fülöp, Schrap Ferenc, Tellinger József, Viski Mihály, Major Mihály és Tujner József.

Petrozsényi helyi csoport. Elnök Kulcsár István, II. elnök Balla István, jegyző Juhász Ferenc, pénztáros Szász János, ellenőrök Majzik Mátyás és Zima Sándor, választmányi tagok Zsiros István, Zsiros József, Kaszás János, Balla Károly, Kis János és Gyurik Mihály.

Dési helyi csoport. Elnök Koróján János, II. elnök Balla János, jegyző Gájmer Ferenc, titkár Urbán Péter, pénztárosok Marton András és Ébert Arthur, ellenőrök Pénteki Árpád és Szöcs Lajos, vezetőségi tagok László János, Balázs Lajos, Kalburián György, Ladár György, Hoffmann József, Scheirich János, Lötte Lajos, Bányai Gyula, Fánta Károly és Idrá János.

Hatvani helyi csoport. Elnök Nagy Lajos, II. elnök Városy János, jegyző Mondok Pál, pénztáros Fehér József, ellen-

őrök Gregus István és Kovács József, vezetőségi tagok Adankó Pál, Harmath Lajos, Mészáros Pál és Fehér Mór, bizalmiférjak Mátyási Ferenc.

A szentkoronások munkásszabizottságot alakítanak.

De nincs szükségük munkásokra.

Lapunkban már több ízben foglalkoztunk azzal az ország-világcsalással, amelyet a szentkoronás-szövetség a munkásszabizottságok megalakításával üz.

Minden héten nagy diadallal hirdetik a saját, valamint az általuk lepauszálzott lapokban, hogy ismét sikerült nekik egy-két helyen megalakítani a munkásszabizottságot és hogy most már a hazátlan szövetségnek (értsd: a Vasuti Munkás-Szövetség) meg vannak számlálva napjai.

Hogy miképpen alakítják meg a szentek a szabizottságokat, erről véletlen körülmények közbejártása folytán, személyes tapasztalataink utján a következőkben számolhatunk be:

Piskin is alakítanak a szentek.

A mult hét folyamán Garai elvtársunk hivatalos ügyek elintézése céljából lenn járt Piskin. Ottléte alatt értesült arról, hogy a budapesti szentek 26-án, vasárnap alakítják meg a szabizottságukat. A piskii munkások felkérték Garai elvtársunkat, hogy várja meg a vasárnapot közöttük és legyen segítségükre a szabizottság „megalakításában”. Természetes, hogy Garai elvtársunk — aki az alakulások terén a multban kiváló tevékenységet fejtett ki — kész örömmel felelt meg a kívánalomnak.

Az alakuló gyűlés előzményei és lefolyása.

A gyűlést a szentkeresztes vitézek a legnagyobb titokban hívták egybe. Ugy óhajtották, hogy azon csakis tizenhárompróbas szentek, spielik meg miegyebek jelenjenek meg. Azonban a szentek terveznek — a szervezett munkások pedig végeznek.

A vasuti vendéglőben egybehívott gyűlésre

a kora reggeli órákban megjelent a szervezett vasuti munkások nagy tömege és zsufozásig megtelt a helyiség. A szentek azonban még nem mutatkoztak. Az idő pedig egyre mult. A toronyóra busan verte a 8-at, a 9-et, majd a 10 órát, azonban még mindig nem jelent meg egy fiaszent sem. Végre 11 óra felé bevonult a hat tagból álló gárda, élén a nem-szociálpolitikus Halbauer Antal mérnök, kerületi elnökkel.

Az elnök ur kétségbeesett,

amidőn meglátta, hogy becsületes munkások is megjelentek a gyűlésen s hozzá még szép számban. Maga köré gyűjtötte a kisdéd, de elszánt gardáját, hogy a csufos visszavonulás módozatait megbeszéljék. — A szakállgrófnak küldendő üdvözlő távirat szövegének megállapítása után már-már megállapodtak abban, hogy a gyűlést nem tartják meg, mert nem jelentették be előre a vendéglőnek és a terem nem fűtetett be, ők pedig hideg teremben nem hajlandók alakítani.

Garai elvtársunk, látva a szentek kinos helyzetét, könnyíteni akart rajtuk és bemutatva magát Halbauer mérnök urnak, felajánlotta szives közreműködését az alakítás körül. A mérnök-elnök nagyon meglepődött a hirtelen bemutatkozásra, hebegett valamit, végre kinyögte: *hát Ön hogyan került Piskire?* A válasz rövid, de érthető volt: *vonaton, mérnök ur!* Erre a válaszra összeröfönt a gárda. Pischl Emil asztalos, a szentek disze, megakarva védeni az elnökét, közbeszólt: *„Kérem, tekintetes elnök ur, az a mi magánügyünk, hogy megalakítsuk-e a szakcsoportot ma!”*

Erre már munkástársaink sem túrtóztathették magukat és a legnagyobb megvetésüket kifejező szavakkal illették a szente-

ket: *„Pfüj, gyalázatos bérencek, denunciánsok, testvérárulók”* stb. szavak röpködtek a szentek felé.

A fenyegető vihar csillapultával Garai munkástársunk tartott beszédet a munkásokhoz és leleplezte, hogy minő gyalázatos aknamunkát folytatnak a szentek és megvásárolt bérenceik szövetségink ellen.

Sorba bemutatta munkástársainknak az Ozsváth-Reich-Stieder-Lakatos-kompániának az önzetlenségét. Tényekkel bizonyította, hogy valamennyi már egész papirkosárra való kérvényt adott be művezetői kinevezésért.

Rátért még Batthyány gróf viselkedésére, amidőn a parlamentben tárgyalták a vasutasok fegyház-törvényjavaslatát. Akkor ő gyáván túrte, hogy a vasutasokat guzba kössék, de elég arcátlan volt ahhoz, hogy ennek megalkotásáért a szervezett munkásokat okolja. Végül kérdést intézett Halbauer mérnökhöz, hogy vajjon kiknek a részére készült a pragmatika a vasszigorával? Nem-e az elnyomott vasuti munkások érzik annak teljes súlyát? S vajjon kik azok, akik éreztetik a vasuti munkássággal a pragmatika erejét? Erre már a tömegeből jött a válasz, hogy: *„A szent kerületi elnökök azok”*.

Amidőn pedig Garai elvtárs kérdezte az elnök urat, hogy hol és mikor foglalkozott szociálpolitikával, erre már odakiáltotta a mérnök-elnök: *„Mi nem foglalkozunk szociálpolitikával”*. Természetes, hogy óriási kacajt keltett ezen bár önkéntelen, de igaz vallomás.

Garai elvtársunk mindjárt meg is adta a kellő választ erre, mondván: *„Ilyen igazságot még nem mondott egy kerületi elnök sem és éppen ez készítetett bennünket arra, hogy ma idejőjjünk és az önök közönséges kerítőmunkájukat leleplezzük”*. (Óriási éljenzés.)

A piskii szentek leleplezése

következett ezután. Garai elvtárs megkérdezte a munkásokat, hogy mikor tüntették ki bizalmukkal Pischl Emil minisztránst, Fiala főlakájt, Valpatics Ferenc, Batthyány báli csatlósát és Vrbka főgondnokot, hogy ezek a piskii munkások nevében és megbízásából akarnak szakcsoportot alakítani?

Erre a kérdésre a lealázó közbekiáltások sokasága zudult a szegény szentek fejére, akik erre már ijedten rebbentek széjjel.

Igy dőlt dugába és végződött csufos felüléssel a piskii szentek aknamunkája.

Az utóbbi időben a szentkoronás szövetség egy-két züllött munkásalakja szemenszedett rágalmaikkal illeti a szervezett munkásságot.

Felhívjuk a vasuti munkásokat, hogy az esetben, ha értesülésükre jut, hogy a szentkoronás szövetség a munkásokat gyűlésre hívta össze, erről a körülményről a központi vezetőséget távirat vagy telefon utján azonnal értesítsék.

„Mártirok“, hol vagytok?!

A szentkoronás szövetségnek határozottan disznója van. Valahányszor valami nagyon kellemetlen eredménnyel kell beszámolnia a nagyszakállu grófi elnöknek, mindannyiszor odasodor az ördög valami olyan szenzációt, ami fölött a szentkoronások legalább is egy fél évig elmarakodhatnak, ami közben természetesen elfeledkeznek a kellemetlen ügyről s így a napirendről szépen lekerül.

Igy történt most is. Alig közölte kíméletesen a gróf ur a B) csoportba sorozott szentkoronás „egyebekkel“, hogy *jogos sérelmeik* orvoslását elvitte az ördög, már ott volt az elmaradhatatlan esemény, amey a sérelmek fölött dühösködők figyelmét más irányba terelte.

Vázsonyi Vilmos, a szentkoronások egyik ügyésze, ugyanis összekapott a szakállgróffal néminemű kis politikai simogatások miatt, miközben alaposan beleköttek egymás csusz-pajzos táljába. Hát hiszen, ha két politikai matador imitt-amott összeakaszkozik, az még nem valami világra szóló esemény, láttunk mi már ennél sokkal különbeket is,

hanem a szegény szentkoronás vezetőséget egy rövidke kis időre odajuttatta, ahová özvegy Pókayné jutott. Az volt a kérdés: melyiket szeressem, melyiket imádjam? S a szentkoronás özvegy Pókayné Rónay Mórécék hasznos tanácsára, ahogyan különben sejt-hető is volt: Vázsonyi Vilmost egyszerűen kidobták. Pont. Eddig rendben van a dolog.

Meg vagyunk róla győződve, hogy Vázsonyi Vilmos sem fogja fel valami nagyon tragikusan a dolgot, hiszen nagyon jól ismerhette a társaságot s nagyon naiv embernek kellett volna lennie, ha mindezt már akkorig fogva nem látta volna, amikor a barrikádokon vele együtt küzdő grófi cim-bora keresztyéni elveinek fentartásával bele-szeretett a tulzsidó VI. kerületbe. Szóval Vázsonyit ismerjük annyira okos embernek, hogy ezt előre láthatta. Itt most már nem is Vázsonyi és Batthyány személye a fon-tos, hanem a politikai alapokra fektetett szentkoronás szövetség állítólagos vezető-embereinek állásfoglalása ebben a politikai párbajban, amihez nekik alapjában véve ugyan semmi közük se volna, mert állítólag a politika ki van zárva már alapszabály-szerűen a szövetségből, ha ugyan egyáltalá-ban szokás még valamit hederíteni az alap-szabályokra.

Nos tehát a szentkoronás szövetség állító-lagos vezetősége teljesen méltó volt önma-gához, amikor egy oda nem tartozó tisztán politikai természetű afférből kifolyólag kon-zekvenciák levonására kényszerítette azt a Vázsonyi Vilmost, aki a lefolyt nagy vas-utas mozgalmakban egymaga többet tett a vasutasok érdekében, mint a szakállgróf összes elvtársai együttvéve.

Ha a Vázsonyit elítélő vezetőségi hatá-rozat meghozatalában csakis azoknak a vezetőségi tagoknak lett volna része, akiket részben Rónai Mórécék portájáról, részben más valahonnan a pokolból rekrutáltak össze, akkor még rendjén volna a dolog, hiszen ezeknek a legénykének a szövetség megalakulását megelőző küzdelmes idők-höz még csak annyi közük sincsen, mint a római pápának a börszéhez. Egyszerűen enni akar-tak. Ez is rendben van, aki éhes, az egyék és pedig sokat és gyorsan, míg a még éhe-sebbek el nem marják a vályuból.

De hát a „mártirok“? Hiszen ugy is tud-juk, hogy a vezetőségben három darab „mártir“ is van, akiknek ugyancsak volt és van okuk Vázsonyival szemben legalább is hálásnak lenni. A Vázsonyit elítélő vezető-ségi határozat egyértelműleg hozatott meg, tehát ahhoz a „mártirok“ is hozzájárultak. Elvégre ezzel a határozattal és még a többi-vel is, mind együttvéve sem képesek akkorát sem ártani Vázsonyinak, hogy még csak észrevételre is érdemesnek kellene tartania őket, hiszen van Vázsonyi akkora sas, hogy nincsen szüksége olyan legyek után kap-kodni, amelyek még csak nem is bosszant-hatják.

Hanem jellemző mindenestre a szent-koronás erkölcsökre ez a határozat, különös tekintettel a „mártirokra“. Ha ezek a derék emberek ugy önmagukban visszagondolnak az 1904. évi zajos eseményekre, minden-estre emlékezni fognak rá, hogy ki volt akkor a vasutasoknak, de különösen éppen nekik Vázsonyi Vilmos, aki egész tudását, minden idejét, az ügy iránti szeretetét vetette latba, hogy a bajba jutott „mártirokat“ a börtöntől megmentse. Ez sikerült, ami fölött az összvasutaság örvendett s halálával emli-tették sokáig Vázsonyi nevét, akinek a mentés munkájából a legnagyobb rész jutott. Most, három évvel később, ugyanezen „mártirok“ egy grófi kézintésre képesek voltak Vázsonyi ellen támadni, az ellen a Vázsonyi ellen, akit ők is, miként a gaz-dájuk, szellemileg megpumpoltak.

Hát Vázsonyi lehet jó politikus, kitünő jogász, nagy emberismerő, de rossz zsidó. Nem látta be, hogy a vasutasok között a szellemi tőke édeskeveset számít, ha az a megfelelő konccal nem jár. Iám, a szakáll-gróf bezzeg nem pumpoltatta a szellemét, hanem markába kerítve a koncosztó kését, ugy magához szelidítette vele a mártir sere-

get, hogy Vázsonyinak egész szellemi tőkéje kevés ahhoz, hogy a gróf inadásától el-tántorithassa őket, mert mint minden szent-nek, ugy a vasutas mártir szenteknek is magafelé hajlik a keze.

De Vázsonyi Vilmosnak amellet, hogy okos ember, van még egy megbocsáthatat-lan nagy büne, — hogy t. i. — zsidó. Tud-juk nagyon jól, hogy Magyarországon a megtisztult közéleti szellem diadala óta dü-höng a liberalizmus. A speciális magyar liberalizmus jelszavait az óbudai választás alkalmával eresztette utnak a szakállgróf. „Le a zsidókkal!“; ez a jelszó van felirva a grófi tábor zászlójára. S a felsőbb hely-ről kiadott jelszavakra a végekről is ide-hallatszik az üvöltés: „Le a zsidókkal, a hitvány, a csaló, a gavallérságtól távol álló zsidókkal!“ Vázsonyi zsidó. Ennek a zsidónak éles esze és jogászi tudása egy egész sereg vasutast mentett meg a börtön-től, melybe azok segítették őket, akik poli-tikai céljaik elérésére használták ki a vas-utasok korlátoltságát és jóhiszeműségét. Tehát Vázsonyi megérdemli, hogy ellene régi fegyvertársa keresztes hadjáratot ve-zessen azokkal a vasutasokkal, akik vele szemben egy egész örökkévalóságon át adó-sak maradnak.

A keresztes hadjáratokat a középkorban a római pápák szokták inscenálni; a szakáll-gróf által indítandó keresztes hadjáratot most Rónai Mórécék vezetik, ami megint csak amellet bizonyít, hogy a XX. század-ban zsidó nélkül még keresztes hadjárat sem lehetséges. Rónai Mórécék hirhedt gár-dájából került ki az új Buillon Gottfried, a grófi kutyamosókból alakult doktori trifolium legéhesebb, de kimagasló alakja. Ez a lovag fogja a szakállgróf kurucait bevezérelni a VI. kerületbe, azokat a hir-hedt kuruc hősöket, akiket Hieronymi Ká-rály miniszter mint selejtes leltári tárgya-kat adott át a szakállgrófnak további hasz-nálat végett s akiket a szakállgróf ismét át fog adni egy, bár darabont, bár indiánus, bár zulukaffer vagy más egyéb istencsudáju hatalmasságnak, akinek elég erős szava van dönteni a sztrájktrő és kerghajhászó esürhöz a sorsa fölött. A keresztes had-járatához szükséges amiani Péterek is már kezdenek mutatkozni.

Volt módunk gyönyörködni a keresztes vitézek apostolainak, a Rónai Móréc amiani Pétereinek épületes cselekedeteiben is. Lát-tuk, hogy szedték magukba a malasztot és a lelkesedést és hogy hogyan invocálták a szentlélek uristent. Nem a bazilikában, de-hogy! A korezmában. 21, mondj huszon-egy liter multévire volt szüksége a három szentkoronás keresztes vitéznek, amíg a szentlélek megvilágosította értelmüket. Ez olyan különös körülmények között ment véghez, hogy azt jelen sorainkban le nem közölhetjük, a szentlélek uristen pikáns „felvilágosítási műveletét“ majd legközelebb fogjuk olvasóinkkal ismertetni. Most csak annyit jegyezzünk meg, hogy amikor a középkor keresztes vitézei a szentföld meg-hódítására szövetkezve megtámadták saját otthonában a pogányt, a szeldsukok meg-lehetősen menyeségű keresztes vitézt jata-gánoztak le; a VI. kerületbe benyomulandó Rónai Móréc-féle keresztes vitézek is el-lehetnek készülvé, hogy nem lesznek ugyan a szeldsukok által lejatagánózva, hanem a demokraták által mindenestre méltó fogad-tatásban fognak részesített. Meg vagyunk győződve, hogy a Reich Izsó, Szentiványi Árpád stb. hízbuzgó római katolikus apos-tolok oda se néznek néhány egészséges demokrata pofonnak, ha azzal a szent ke-reszt és a szakállgróf fényét emelhetik. Hely hiányában most tovább nem folytat-juk, de a jövő számban válaszolni fogunk az „erkölcsi“ alapon álló szentek minden kérdésére és még arra is, hogy lehet-e a zsidó gavallér, avagy hogy melyik ér többet: a becsületes zsidó-e, vagy azok a szent-koronás gavallérok, akiket fel fogunk so-rolni s nincs más érdemük, minthogy himlő ellen be vannak oltva.

LEVELEZÉS.

Szombathely. (A műhelyi káplárok.) Van a szombathelyi műhelynek egy mű-vezetője, aki durvaságban, hajcsárkodásban tulatesz a legordinárébb bakakápláron is.

Hausz Ferenc névre hallgat józan álla-potában ez az uri ember, akit Zágrárból éppen a garázdálkodásai miatt szalasztot-tak ki.

A szombathelyi munkásság tisztában volt vele, amidőn idehelyezték, hogy tőle egye-bet, mint nevelétséget, durvaságot nem várhat.

De várakozásukat még fölülmulta ennek a minden emberi érzésnélküli kényurnak a cselekedetei.

Ezekből néhányat fel fogunk sorolni, hadd lássa ország-világ, hogy milyen egyének teszük gyűlöltté azt a művezetői kart, amely-nek hivatása lenne mindenben támogatni az ezer sebből vérző munkásembert.

Hausz ur, amidőn hozzánk került, először a III. osztályt boldogította. Amidőn onnan elhelyezték a IV. osztályba, szinte megköny-nyebbültek nemcsak a munkások, hanem sa-ját kartársai, valamint a mérnökök is, akik erőszakos nyersesége miatt gyűlölték.

Jelenleg az V. osztályban működik, de nem az intézet, hanem a szentkoronás szö-vetség érdekében. Jaj annak a munkásnak, akit ő kezel, ha az illető nem avattja fel magát a szentek közé.

Addig üldözte, szekirozta, a munkáját visszadobta ok nélkül, amíg csak az illető kenyerét, családját óvni kívánván, beállott azokhoz, akiket lelke mélyéből gyűlölt: a szentkoronásokhoz.

Ilyen dolgokat csinál Hausz ur józan álla-potban.

Ha azonban az alkohol hatását érezteti elernyed idegeivel, akkor még különb dol-gokat is művel. Legutóbb például egy mun-kástársunkat, aki csavarkapocskészítő, oda hajtotta a kerékkovácsokhoz egy forgattyut verni, a következő szavakkal: „Hallod te gráner, gyere ide, fogdd azt a nagy kala-pácsot és üsd, az apád istenit, mert 2 fo-rintért ütöd!“ Ennek a súlyos munkának a következményeképp munkástársunk öt napig feküdt betegen, mert a bélvége kijött.

Ilyen dolgokat követett el a III. osztály-ban és ugyanezt a bánásmódot szeretné meghonosítani az V. osztályban is. A szer-vezett munkásokat üldözi minden eszközzel. Örökös rémképek üldözik a szocializmus alakjában; ettől akarna szabadulni és ezért veti magát a szervezett munkásokra.

S miután másképpen nem férhet az ön-tudatos munkásokhoz, anyagilag igyekszik ártalmukra lenni. Így például a kifőzőnek, mert szocialista, egy teljes postamozdony-alkatrész kifőzés és tisztításáért fizet 2 kor. 40 fillért. Ez a munka teljes 2 $\frac{1}{2}$ napot vesz igénybe. Ja, miért nem szentkoronás.

A büntetések terén is valóságos orgiát csap Hausz ur. Nála nincs irgalom, kegye-lem, csak akkor, ha az illető gutgesinnt.

Ha valamelyik szervezett munkás pár perccel késik a fújás után (5 perccel szabad késni), akkor kaján örömmel bünteti meg 1—2 koronával, ha azonban valamelyik szentkoronás munkás késik 15 perccel, akkor annak semmi bántódása nem esik.

A munkások körében szóbeszéd tárgyát képezi Hausz művezető pártoskodó eljá-rása.

Jó lenne, ha az igazgatóságtól barátságos figyelmeztetést küldenének Hausznak, hogy ő nem a szentkoronás szövetség vigéce, ha-nem az intézetnek egy bizalmas állást be-töltő tisztviselője, tehát tartózkodjon a mun-kások igazságtalan, egyoldalú zaklatásától.

Szolnok. (Béremelés — protekció.) Azt hittük, hogy az új rendszer bekövetkeztével a béremelés és protekció egybeforradása meg fog szünni.

Ugy gondoltuk, hogy tüzzel-vassal fognak hozzalátni, hogy ezen rákfenéjét a vasutas társadalomnak kiirtsák.

Az események azonban arról győztek meg

bennünket, hogy éppen olyan, sőt tán még nagyobb mérvben dühöng a protekció, mint azelőtt.

Példa erre a szolnoki műhelyben a folyó évre végrehajtott béremelés, amely körül olyan igazságtalanságok történtek, amelyek élénken világítanak bele abba rendszerbe, melynek megszüntetése sok keserüségtől óvna meg a vasuti munkásságot.

A műhelyekben ugyyszólván mindenütt az osztályfőnökök jó vagy rossz indulatától függ, hogy kik és mennyiben részesüljenek béremelésben a munkások közül.

A munkások azonban vajmi ritkán részesülnek az osztályfőnök urak jóakarataiban.

Látni a szolnoki műhelyben is a legnagyobb szemérmelenséggel intézték el a folyó évi béremelést.

Nagyon sok idős munkás, akik már 6—8 éve nem kaptak béremelést, most is kizárattak ezekből, mert az osztályfőnök uraknak nem imponált az illető munkás.

Hogy milyen igazságtalan állapotot idéz elő ez a rendszer, legjobban jellemzi, hogy számtalan munkás, aki 8—10 éve van a Máv.-nál, sokkal kisebb napibért élvez, mint azok, akik 2 éve, hogy felvétettek munkába.

Nem irigylik ugyan az idősebb munkások a fiatalabb munkások 2 kor. 60 fill. átlagos napibérét, még akkor sem, ha tán nekik még annyi sínes; azonban elkészeríti őket az a tudat, hogy hosszú évek becsületes munkálkodásáért nem kapják meg — nem a jutalmat, hanem a jól kiérdemelt bérüket sem.

A munkások tisztelettel kérdezik a műhelyfőnök urat, vajon mit érezne ő a lelkében, ha hosszú évek szolgálatának jutalma egy pár fillér béremelés lenne?

Vajon minő kedvvel végezné kötelességeit, ha az örökös nyomor fájalmát az igazságtalanság, a méltánytalanság tudata sulyosbitaná?

A műhelyfőnök ur nagyon bölcsen cselekedne, ha kissé lelkiismeretesebben intézné el a béremeléseket. Elvégre nem kötelessége mindenkori a Jakab Gyulák előterjesztéseit készpénznek venni, mert nem lehet minden munkás sógor vagy koma és így bizony nagyon sokan elesnek a béremeléstől, akik megérdemelnék.

Ha a műhelyfőnök urak kissé melegebben érdeklődnének a munkásaik sorsa iránt, sok, nagyon sok igazságtalanságnak vehetnék elejét, feltéve, hogy van bennük igazságérzet.

Ha azonban nincs meg bennük az erre való hajlandóság, akkor ne csodálkozzanak azon, hogy a vasuti munkásság a műhelykapujain kívül keresi a maga igazságát.

Cegléd. (Az előmunkás ráér.) A ceglédi pályamunkások keservesen tapasztalják annak a hatását, hogy a csoportvezetőjüknek sok az ideje és munka után nem kívánczik a családja körébe.

Ugyanis a pályamunkások új rendet kötelesek betartani, amióta Ceglédre helyezték Barca pályafelügyelő-gyakornokot. A gyakornok ur most azt követeli a munkásoktól, hogy reggel a munka kezdete előtt fél órával ott legyenek a névsorolvasásnál. Ezzel a rendszerrel máris naponta fél órát elrabolnak a munkások pihenő idejéből. Ezzel azonban még nem zárult le a munkások jogcsorbitása, mert este, a munka befejezése után ismét jön a névsorolvasás. Ekkor azonban még több időt kell eltöltenünk, mert az előmunkás szép lassan — mint a német mondja: „Komme ich nicht heute, komme ich morgen“ — jön be a másfél kilométer távolságra levő irodából.

A pályafelügyelő-gyakornok ur nagyon korán kezdte el a munkások megrövidítését célzó intézkedéseket. Ezzel eléri ugyan, hogy a két csillag hamarabb fog ragyogni a kráglóján, de viszont azt sem kerülheti el, hogy mielőtt a csillagot felvarrhatja, neve ismertté lesz és a nevéhez, valamint cselekedetéhez a munkásság átka fog tapadni.

A bársony pamlagon.

Vettük s minden kommentár nélkül adjuk a következő sorokat:

Tisztelt Szerkesztőség!

A „Magyar szent korona országainak vasutas-szövetségébe“ annak megalakulása időpontjában léptem be és azóta tagja is vagyok, aminek természetes következménye, hogy több mint 2 éve hűségesen vonták le hivatalból tagsági járulékomat. Soha semmiféle ügyben igénybe nem vettem a szövetség támogatását. A legutóbb azonban szolgálatügyben a legnagyobb jóhiszeműséggel fordultam a szövetséghez, illetve annak ügyvezető alelnökéhez, Seide Artur urhoz. Az történt ugyanis velem 2 hónappal ezelőtt, hogy a lehető legigaztalanabb módon rövid uton állásomtól táviratilag felfüggesztettek, illetményeimet teljesen beszüntették és később az új szolgálati rendtartás megkerülésével, 12 évi szolgálat után elbocsátottak. Mindjárt az ügy kezdetén felmentem szövetségembe abban a biztos reményben és biztos tudatban, hogy nem porhintés az alapszabályoknak az a része, amelyik szükség esetén ingyenes tanácsot és szolgálatügyben ingyenes jogvédelmet helyez kilátásba.

Mondhatom, hogy keservesen csalódtam. Seide ur bársony pamlagra ültetett és velem szemben pompás selyem zsölyeszékbe keleti kényelemmel elhelyezkedett s nagy kegyesen végig hallgatta panaszomat. Legalább szemem rajtam csüngtek, bár észrevettem, hogy nem nagyon örvendez társaságomion. Mikor mondókámat befejeztem, nagyuri sajnálkozását fejezte ki esetem fölött, mondván:

„Én belátom, Weisz ur, magának teljes igazsága van és ugyanilyen panaszszal ugyan csak azon személy ellen már többen is panaszt emeltek nálam, de a szövetség egyesek ügyével nem foglalkozik, mert egyrészt senmiféle szolgálati ügybe nem avatkozik s különben is oly kevesen vagyunk, hogy minden tagunk ilyen ügyét el sem látjuk, mi csak tömegekkel foglalkozunk. Alázzolgája!”

Seide ur szavait majdnem szóról-szóra megjegyeztem magamnak, még most is fülemben csengnek, mert az ilyen szavakat nem könnyű elfelejteni annak, aki készpénznek vette azt a sok midenféle grófi és egyéb szóval, nyomtatott és egyéb írásban tett ígéretet s támogatást, amit ez a szövetség tagjaival szemben tett. Egyszerre azt látni, hogy mindez csak maszlag, porhintés és szemfényvesztés, hogy a szövetség saját alelnöke szavai szerint egyeseket kutyába sem vesz, bizony nem jól esik még az annyi csalódáshoz szokott vasutasnak sem. Mert azt, hogy a szövetség csak a tömegekkel foglalkozik, de ha egyes tagja bajba jut, azt tanács és védelem helyett csak bársony székkel kínálja s főellenőri kézszeritással küldi haza kétségbeesett családjaához: egyszerű altiszti eszemmel nem értelmezhetem másként, mint hogy a tömegekkel ilyenmő foglalkozás csak egyszerű tömegbolondítás.

Fájó szívvel írom e sorokat, mert igazán hű tagja voltam a szövetségnek, de megírom, mert nem önérdek vezet; igaz, hogy ez a szövetség még egy tanácsra sem érdekesített legnagyobb bajomban és üldözöttségemben, de akik ismernek kartársaim közül, tudják, hogy az az ember vagyok, aki akkor sem esik kétségbe, ha a három gyermekeivel télviz idején a kenyértelenségnek néz elébe. De emberbaráti szeretetem s kartársaimhoz való ragaszkodásom diktálja, hogy ezt a csuf esetet az ő okulásukra megírjam. Az okos ember más kárán tanul. Okuljatok ti is, kartársaim: tömörüljetez továbbra is a magyar szent korona országainak hatalmas szövetségében, mert ha egyenként éhen is halhattok anélkül, hogy egy tanácsot kapjatok e szövetségtől, azért meg lehettek nyugodva, mert Seide ur a tömegekkel tördök.

Tisztelettel

Weisz Márton,
vasuti áll. felügyelő.

Szövetségi elnök — szövetségi ügyész.

A szakállgrófra a múlt héten alaposan rájárt a rud, annyira, hogy fogadtlan prokátorokra szorult, akik a Független Magyarországban igyekeztek őt fehérré mosni.

Ez a munka azonban sehogy sem sikerült, mert Vázsonyi olyan „választ“ intézett gróf Batthyányhoz, amire ennek nem lehetett más válasza, mint a megindítandó sajtóper. Vázsonyi választát egész terjedelemben leközöljük.

Válasz

gróf Batthyány Tivadarnak.

Batthyány Tivadar gróf a múlt héten, rendőri fedezett mellett, hősiesen pszichológus ellenem. A mocskos, durva kijelentések nagy tömege nem érdekel engem. Régóta tisztában vagyok már ennek az embernek közönséges lelkületével.

Ki-bejárt hozzám; lakásomon, a szerkesztőségemben valósággal üldözött, hogy szellemileg megpumpolhasson. Családom előtt, idegenek előtt a jóbarát álarcában jelent meg és ma van szemérme arról beszélni, hogy én nem párbajozom, tehát a nemes demokrata gróf szerint az „elég-tételadás alól kibujom.“ Miért ily későn? Miért járt ilyen emberhez?

Különben lovagias elégtételt nem adhatnék önnek, még a kodex szerint sem, mert előbb ki kellene fizetnie adósságát. **Ön adós nekem azzal a beszéddel, amit a nemzeti küzdelem alatt az általános választójogról a függetlenségi körben tartott. Annak minden adata, érvelése, egész gondolatmenete az önön kinosan elvégzett felnevelés oktatásának eredménye. Ezt tagadással, gorombasággal, párbajjal elintézni nem lehet.**

Én csak annyit mondtam önről kiméletesen, hogy az én keblemen sirta ki magát Bécsből hazajövet, mert nem lett kereskedelmi miniszter. Ehez hozzáteszem, mert bizonyíthatom, hogy szerencsésebb versenytársait éppen olyan finoman traktálta akkor, mint most engem az óbudai zártkörű, rendőri fedezett gyűlésen.

De végtére mindezt meg kellene bocsátanom. Végre is tagadni szabad. Önök nem is klerikálisok és merő véletlenség, hogy beszédének lelkes hatása alatt kocsim felé azt ordították: „Le a kutya zsidókkal!”

Tagadni szabad. *De ön becstelen módon már másodszer tesz arra kísérletet, hogy belekeverje mocskos hazugságaiba feleségemet.* Előbb a parlament folyosóján fecsegett és felültetett egy jóhiszemű hírlapírót, aki a Pesti Hírlapban maga adott elégtételt azért, mert hitelt adott az ön jelentelen hazugságának.

Ön bejárt hozzám, megismerkedett családommal. Állítólag jóbarátok voltunk. Meri-e azt mondani, hogy én kértem öntől valaha valamit, vagy kértem a Gresham igazgatói állását? Nem. De „valaki járt önnél, aki igen közel áll“ hozzám és kérte önt, hogy protezsáljon be engem a Gresham-be. Ezt a valakit a lovag nem nevezi meg, miután a nevét a folyosón már elfecsegte egy esztendő előtt.

Gróf ur, ön hazudik. Az a valaki sohasem járt önnél. **Ön elég jellemtelen,** hogy egy tréfás beszélgetést, mely ön között és feleségem közt, a képviselőház folyosóján történt meg és amelyről magam csak egy esztendő múlva, az ön fecsegései folytán hallottam, rágalmaszomra akar felhasználni.

Kénytelen vagyok leírni, hogy hadd lássa mindenki, milyen ember ön, mi volt e beszélgetés lefolyása:

— Hogy van kegyelmes ur?

— Pardon! Én csak akkor leszek kegyelmes, ha Vilmos méltóságos lesz.

— És ön azt hiszi, hogy én ezt komolyan veszem. Hisz ez nem öntől függ. Ha

például a Gresham igazgatósági tagságát kínálna fel neki, ezt komolyan venném, mert az öntől függ.

— Hja, nagyságos asszonyom, ez nehéz dolog. Nem is tudja, milyen éhes az a banda. Nagy verekedés van a pártok közt, hogy kié legyen a megürült állás.

Ennyi volt az egész. Egy véletlen találkozás, véletlen és tréfás diskurzus, amelynek semmi folytatása sem volt. És ezt az asszonyi beszélgetést ellenem akarja a gróf ur fordítani. A feleségemmel akar ellenem bizonyítani, ellenem, aki soha senkitől ebben az életben semmit sem kért és vagyontat harácsolhattam volna össze, ha nem őrizném meg féltékenyen jellememet.

Ime, egy magyar lovag, egy gróf, egy vezérlő politikus, aki betolakodik egy családba, hogy azután belekeverhesse hazug pletykáiba a ház asszonyát. Tisztességes családok! Vigyázzatok, ne ereszszétek be ezt a veszedelmes gazembert.
Dr. Vázsonyi Vilmos.

Épületes dolgok. Így ir, így vélekedik a szentszövetségi ügyész a legszentebb elnökről, arról az elnökről, akiről most már igazán nem tudjuk, hogy mi a politikai hitvallása.

Eddig azt hittük, hogy 48-as (de csak talmi), most azonban bebizonyult, hogy antiszemita is. Ma-holnap már nyíltan fogja hirdetni, hogy „úsd a zsidót” s azután még csodálkozik, ha szövetségből tömegesen lépnek ki a zsidó és nem zsidó tagok egyaránt.

Most még csak egy van hátra: hogy a szentkoronás murikon a Kossuth-nóta helyett a pápai himnuszt, meg a „zikcene-zakcene” kezdetű dalt énekeljék. Mert hát készülődni kell a választásokra.

A HÉT ESEMÉNYEI.

Vasuti katasztrófa Olaszországban. Rómából jelentik: Nagy vasuti szerencsétlenség történt 24-én este kilenc óra tájban Pávia és Róma között az Aquabella folyó fölött épített vasuti hidon. A Milanóból Rómába induló gyorsvonat este kilenc órakor érkezett az Aquabella hidjára, ahol beleszaladt az előtte lévő és Páviába menő vonatba, amely megállott, hogy a tovább haladást megengedő jelzést bevarja. A római vonat lokomotívja és a páviai vonat utolsó kocsijai felborultak és a szomszédos sínparra zuhantak. A sűrű ködben és az áthatatlan sötétségben ekkor érkezett a szomszédos sínparon a bergamói személyvonat, amelynek késése volt és ezért az előirt sebességnél sokkal nagyobb sebességgel robobott át a hidon. A személyvonat ott belelútkozott a római gyorsvonat lokomotívjába. Az összeütközés borzasztó volt. A bergamói vonat több kocsija összetört és romjai alá temette utasait, akik közül *kilencen meghaltak és igen sokan súlyosan megsebesültek.* A halottakat csak nehezen tudták kihuzni a romok alól. A legtöbbször holtteste iszonyuan meg volt csonkítva s levágott karok és egyéb testrészek hevertek mindenfelé. Egy fiatalembernek csak a levágott fejét találták meg, a testét eddig nem tudták megtalálni. A sebesülteket a milánói kórházba vitték. A három vonat alkalmazottjai közül, csodálatos módon, senki sem sebesült meg. Csupán egy gépész tűnt el, de jehetséges, hogy az illető megszökött. A vizsgálóbíró azt mondja, hogy a három lokomotív vezetői vezetői nem vették figyelembe a jelzéseket és ez okozta a szerencsétlenséget. Hirlapi jelentések szerint a katasztrófát a váltóór gondatlansága okozta. A váltóór megszökött, de elfogató parancsot adtak ki.

Vasuti katasztrófa. Párisból jelentik, hogy Bourget pályaudvaron egy személyvonat összeütközött egy tehervonattal. Sokan megsebesültek. Bővebb részletek azonban még hiányoznak a katasztrófáról.

Vasuti baleset. Lupényból jelentik: A Petrozsénytól Piski felé menő szénzállító tehervonat a 16. számú lejtőn 26-án délelőtt 9 órakor teljes sebességgel haladt és Merisor és Krivadie állomások között kisiklott. 17 kocsis szénrakományjal felborult. A kocsik közül néhány teljesen összezúzódott. Emberéletben azonban nem esett kár. A nagy-

forgalmu pályán a kisiklás következtében a teher-szállítás szünetel és a személyi közlekedés csak átszállással történhetik. A kisiklás egy mély vágásban történt és ennek tulajdonítható, hogy nagyobb szerencsétlenség nem történt.

Elszabadult vasuti kocsik. A zsolnai gyorsvonatot Nógrádverőce és Vác között kedden könnyebb baleset érte. Nógrádverőcen ugyanis egy teherárkocsi anélkül, hogy az állomás személyzete észrevette volna, elszabadult és a lejtős pályán Vác felé robobott. Nemsokára jött a zsolnai gyorsvonat, mely megállás nélkül rohant át Verőcén. A váci határban utólérte a megfutamodott kocsit a 86 kilométer sebességgel rohanó gyorsvonat és összeütköztek. Szerencsére a kocsit kilökte a mozdony a vágányokból. A vonat ezután nagy óvatossággal bejutott a váci állomásra s itt konstatálták, hogy a gyorsvonat mozdonyának elejét összetörte a megfutamodott kocsit, mely a pályán összetörve hevert. A gyorsvonat mozdonycsere után ment Vácról Budapestre.

VEGYES.

Veszteségünk. Boddai Nándor, ny. p. u. fiók-műhelyi rézműves és Zvorznyi Mihály, ács, mindkettő a nyugoti helyi csoport buzgó tagja volt. A héten temették el őket kartársai élénk részvétele mellett. A csoport mindkettőjük ravatalára koszorút helyezett. Örizzük emléküket.

A Budapesti Kerületi Munkásbiztosító Pénztár értesíti tagjait, hogy a Hársfa-utca 13—15 szám alatt levő segésközpont a rendelő órát megváltoztatja olyképp, hogy a II. számú sebészeti rendelés, mely eddig 1/2—12—1-ig tartott, f. évi február hó 1-től kezdődőleg d. u. 5—7-ig fog megtartatni, míg az I. számú sebészeti rendelés továbbra is d. e. 8—1/2—10 óráig fog megtartatni.

Intim-Színház. A fővárosi szórakozó helyek között a legnagyobb népszerűsége tett szert a Sándor-teri Intim-Színház.

Az előadások délután 3—7-ig tartanak. Színpadon kerülnek egyfelvonásos bohózatok és magán-számok. Naponta zsúfoltt nézőtér előtt folytak az előadások s a színház rövid fennállása óta máris kedvenc szórakozó helye a finom izlésű közönségnek.

A műsor diszkrét és válogatott, olyannyira, hogy főleg hölgyközönségből kerül ki publikuma. A vasutasoknak melegen ajánljuk a színházat, ha nemes szórakozást akarnak találni.

Vasárnap délután két előadás van: az egyik 3—5-ig, a másik 5—7-ig tart.

Egészségügyi előadások. A Budapesti Kerületi Munkásbiztosító Pénztár előadásokat rendez a munkások részére, hogy kioktassa őket a betegségek elleni védekezésre. Az előadások sorrendje a következő:

Február 3. Dr. Guth Samu: *Az emberi fül szerkezete, a fül megóvása betegségektől.* Február 3-án, hétfőn este 8 órakor, az Ácsok szakegyületében, VII., Klauzál-utca 2, I. em.

Február 4. Dr. Ráskai Dezső: *A nemi betegségekről.* Február 4-én, kedden este 8 órakor, az Aranyművesek szakegyületében, VII., Kazinczy-utca 45, I. em.

Február 4. Dr. Ferenczi Sándor: *A baleseti sérülések következményeiről.* Február 4-én, kedden este 8 órakor, az Esztergályosok szakegyületében, VIII., Kender-utca 3, I. em.

Február 8. Dr. Weinberger Miksa: *A testedzés fontosságáról.* Február 8-án, szombaton este 8 órakor, a Kárpitosmunkások szakegyületében, VII., Dob-utca 20.

Február 15. Dr. Breitenfeld Ferenc: *A nők ipari foglalkozásából eredő betegségek. Csak nők számára.* Február 15-én, szombaton este 8 órakor, a Kávészárlók szakegyületében, VII., Dob-utca 72.

Február 17. Dr. Lendvai Sándor: *Gyermeknevelés és gyermekvédelem.* Február 17-én, hétfőn este 7 órakor, a Kőművesmunkások szakegyületében, VII., Nagydíófa-utca 3, I. em.

Február 19. Dr. Kern Géza: *A nő vérzéseiről. Csak nők számára.* Február 19-én, szerdán este 8 órakor, a Cipőfűzőkészítők szakegyületében, VII., Kazinczy-utca 3.

Február 22. Dr. Sebestyén Ödön: *A gyermekek táplálásáról.* Február 22-én, szombaton este 8 órakor, a Szabómunkások szakegyületében, VII., Dohány-utca 84, I. em.

Február 25. Dr. Singer Hugó: *A tisztaság szerepe a nő életében. (Terhesség, gyermekágy, szülés.) Csak nők számára.* Február 25-én, kedden este 8 órakor, az Esztergályosok szakegyületében, VIII., Kender-utca 3, I. em.

Február 27. Dr. Lendvai Sándor: *Gyermeknevelés és gyermekvédelem.* Február 27-én, csütörtökön este 8 órakor, a Gépvari munkások szakosztályában, VI., Gömb-utca 25.

Február 6. Dr. Lévai József és dr. Schiller Károly: *Sérüléseknél nyújtandó első segély, az első kötés gyakorlati bemutatásával.* Február 6., 13. és 20-án, csütörtökön este 8 órakor, a Vas- és fém munkások szakegyületében, VII., Thököly-ut 56.

Február 7. Dr. Kiss Gyula és dr. Komlói Béla: *A nemi betegségek elkerüléséről. Csak férfiak számára.* Február 7., 14. és 21-én, pénteken este 8 órakor, a Bádógosok és szerelők szakegyületében, VII., Dob-utca 82, I. em.

Február 11. Dr. Friedrich Vilmos egyemi magántanár, pénztári főorvos: *Ipári megbetegedések és ezek elkerülése.* Február 11., 18. és 25-én, kedden este 8 órakor, a Műszerészek szakegyületében, VII., Szövetség-utca 23, I. em.

Február 26. Dr. Hahn Dezső: *Testápolás, természetes életmód, természetes gyógykezelések.* Február 26., március 4. és 11-én, szerdán este 8 órakor, a Famunkások szakegyületében, VIII., Luther-utca 1/c.

Március 3. Dr. Mándoki Mór h. főorvos: *A tüdővész elkerülése.* Március 3., 10. és 17-én, kedden este 8 órakor, a Nyomdászok szakegyületében, VIII., Kölcsey-utca 2, félemelet.

Március 24. Dr. Róth Alfréd: *Védekezés a bőrbetegségek ellen.* Március 24-én, kedden este 8 órakor, az Esztergályosok szakegyületében, VIII., Kender-utca 3, I. em.

Felhívjuk a vasuti munkásokat, hogy az előadásokat látogassák annál is inkább, mert vajmi ritkán van alkalmuk, hogy a Máv. betegpénztár orvosai jóvoltából tudományos ismeretekhez jussanak.

Bojkott.

A kőbányai fodrászsegédek szabad szervezetét. Pfeiffer István fodrász üzletét (X., Kápolna-u. 1. sz.) szigorú bojkott alá helyezte.

Kérjük a munkástársakat, hogy mindaddig, amíg a követelést meg nem adja és míg szervezetlen munkást alkalmaz, az üzletét kerüljék.

NYILT TÉR.)*

Kenyeres Elek

pályaorvos urnak

Debrecen.

Tisztelettel felkérjük a pályaorvos urat, hogy betegpénztári tagjaink feleségeit és gyermekeiket egy kissé gyengédebb bánásmódban részesíteni kegyeskedjék. Nagyon is elég, ha mi, a családok annyi brutalitásnak vagyunk kitéve, legalább családtagjainkat akarjuk ettől megvédeni. Tessék példát venni bánásmód tekintetében a többi debreceni pályaorvos uraktól.

Mi gyógyírt megyünk önhöz keresni, nem pedig megsebzést.

Több betegpénztári tag.

*) Ezen rovat alatt közlöttékért nem vállalunk felelősséget.

MULATSÁGOK.

Meghívó. A vasuti munkások országos szövetségének nagybecskereki helyicsoportja 1908. évi február hó 8. napján a Kaszinó kistermében, saját könyvtáralapja javára *zártkörű táncvigalmat* rendez. Beléptidij: személyenként előre váltva 1 korona. A pénztárnál 1 korona 20 fillér, a szövetségi tagok és családtagjaik részére 70 fillér. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések közönséggel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Minden belépőjegy egyszermind tombolajegy is s minden egyes jegy föltétlenül nyer.

A pécsi helyi csoport 1908. évi február hó 8-án, a Scholz-söröző nagytermében, Kóródi Károly kedvelt zenekara közreműködésével *zártkörű táncvigalmat* rendez. Belépti-dij: személyenként 1 korona 60 fillér, családjegy (1 férfi 2 hölgy) 4 korona, szövetségi tagoknak személyenként 1 korona. A tiszta jövedelem a létesítendő dalárdalap javára lesz fordítva. Kezdeté este 8 órakor. Jegyek kaphatók a meghívó előmutatása mellett a rendezőség tagjainál, Csapó I. cukrászdájában és este a pénztárnál.

A nemes cél megkívánja, hogy egy-egy jegyet minden tagtársunk megváltson.

Szerkesztői Uzenetek.

B. J. Az önk mérlegét azért nem közöltük, mert közgyűlésük már lezajlott s önk a felmentvényt már úgy is megkapták. A mérlegek közlése-nek csak a közgyűlés előtt van értelme.

B. J., Szolnok. Érdekes, hogy ön hónapok óta nem tagja a szentkoronás szövetségnek és a lapjukat fölton küldik, bárha ön már vagy egy tucat-szor visszaküldte. Hát ezen mi nem segíthetünk. Forduljon hozzájuk. Valószínűleg azért küldik, mert különben hová tegyék azt a sok felesleges lapot, amennyivel többet nyomtatnak, mint a hány tagjuk van?

Sziszek. Névtelen hősök. A beküldött „nyilatkozat” felhasználtuk. Ha önök oly nagyon megvannak elégedve főnökükkel, teljék benne kedvük. Azonban ne kívánják, hogy hitelt adjunk az önök hizelgő nyilatkozatának, amidőn alá sem mérték nevüket biggyeszteni, holott ezért csak dicséretet kapnának a kenyéradóktól. Mennyivel férfiasabban azok, akik mindent kockáztatva, aláírták a közlemény eredetijét. Ami a „más uton való elégtétel szerzést” illeti, hát majd mi is ott leszünk, de ennek az irodaszagu nyilatkozat beküldőjének nem lesz ottan helye. Egyebekben béke velünk.

Innominata. Közleményeit, miután nem érintik a vasutas érdekeket, nem közölhetjük. Már személyesen is megbeszéltek, hogy mi azt szeretnők, ha a lapunkban minden egyes betű a vasutasok érdekében íródna. Ettől a felfogásunktól, már helyszűke miatt sem térhetünk el. Kéziratát kivételesen megőrizzük nem az utókornak, hanem önnek, de minél előbb kérjük átvenni.

Károlyváros. Csodáljuk a főnökség viselkedését. Azonban az mindenütt ugy szokott történni, ha gyűlést tartanak a szervezett vasuti munkások, úgy munkára rendelik be őket. Az ilyen főnökök nevei belekerülnek a „fekete könyvbe”. Az eredmény pedig az, hogy a munkásság titokban tart gyűléseket. Egyébként pedig minden gyűlésen szívesen látja a munkásság a szolgálati főnököket is. Sőt kívánatos volna, ha ottan meg is jelennének. Legalább megismernék a munkásság bajait. Hívják meg taggyűlésekre az önök főnökét is, hadd győzdjék meg, hogy nincs ezeken szó sem sztrájkról, sem bombákról.

Arad. Jó dolgok, közölni fogjuk.

Kiadóhivatali Uzenetek.

Többeknek. Minden reklamáció vagy lakásváltóztatás bejelentése alkalmával kitüntetendő, hogy az illető melyik helyi csoportnál fizeti tagjárulékait.

Felelős szerkesztő: **Faragó Dezső.**

Világosság könyvnyomda r.-t. Budapest, VII. Nyár-utca 1.

MEGHIVÓ.

A vasuti munkások országos szövetsége f. évi február 2-án, este 8 órakor, a „Magyarország”-kávéházban (VII., Baross-tér 15) a közgyűlési küldöttek tiszteletére

Kabaret-estélyt

rendez, melyre a szövetségi tagokat, valamint a közgyűlési küldötteket és b. családjaikat tisztelettel meghívja

a központi vezetőség.

==== Belépő díj nincs! ====

Közreműködésüket többek között megígérték:

Bodrogi Laci, grotesk komikus.
Tihanyi Géza, a „Thália” tagja.
Hajnal Etel k. a., az Országos Színész-Egyesület növendéke.
Göndör Aurél, komikus.
Mezei Kreszida, az Országos Színész-Egyesület növendéke.
Bálint Béla, a Népszínház-Vig-opera tagja.
Válfi Géza író, az Intim-Színház tagja.
Dóry Ervin, zongoraművész.
Gyagyovszky Emil, költő.
Dr. Landler Jenő, író.

Belépésre jogosító meghívók a szövetség központi irodájában (VII., Garay-utca 16) kaphatók.

Részletes műsort a helyszínén adunk.

Meghívó nélkül belépni nem lehet.

HIRDETÉSEK.

E rovat alatt közöltékért a kiadóhivatal nem vállal felelőséget

FRIEDMANN HERMAN

törvényszékiileg bejegyzett órásmester
Budapest, VIII., Vas-utca 19.
(A Rókus-kórház közelében.)

Ajánlja 3 évi jótállás mellett a legpontosabban kipróbált, jól járó

„VASUTI ÓRÁT”

Ára 7 korona.

Ezen órát utánvétel mellett, vagy a pénz előzetes beküldése ellen szállítom. — Meg nem felelő óráért a pénzt visszaadom.

Teljesen elfogyott a Magyar Vasutas Naptár

==== 1908. évi kiadása. ====

Felkérjük mindazokat, akiknek még naptárra szükségük van, hogy haladéktalanul jelentsék be hány példányra tartanak igényt az esetleges második kiadásból. **Megrendeléseket csak február 1-ig fogad el**

a Magyar Vasutas Naptár kiadóhivatala.

A vasuti munkások országos szövetsége ruttkai helyi csoportjának zárszámadása az 1907. évről:

Bevétel	Korona	Kiadás	Korona
Áthozat az 1906. évről	55.63	Központnak 80%	2872.—
I. osztályu tagdíj 3467 tag után	3467.—	Könyvtári beszerzés	218.12
II. 205 „ „	128.—	Hírlapelőfizetés	35.10
Könyvtári büntetések	35.12	Postadíj	41.—
Multságokból befolyt	835.92	Lakbér	292.—
Tánciskolából	106.—	Oktatás (karmester)	180.—
Adományokból	1660.39	Helyiségtakarítás	72.—
		Betegség esetén rendkívüli segély	2143.30
		Pénztári állomány	429.54
Összesen	6283.06	Összesen	6283.06

Petor György ellenőr.

Franyó János pénztáros.

Bürger Mór elnök.

A vasuti munkások országos szövetsége nagybecskereki helyi csoportjának 1907. évi zárszámadása.

BEVÉTEL	Kor.	fill.	KIADÁS	Kor.	fill.
Athozat az 1906. évről	66	72	A központnak 80% fejében	753	44
523 tagdíj à 1 kor.	253	—	A központnak beiratás és tagkönyv	12	—
698 tagdíj à 60 fill.	418	80	Posta- és bélyegilleték	40	—
15 beiratási díj à 60 fill.	9	—	Levélpapír és boríték	12	06
15 tagkönyvdíj à 20 fill.	3	—	Küldetési díjakért	110	70
Előleg a központtól	25	—	Február 1. Jux-estély, különféle	190	11
Különféle	1	26	Könyvtár-szekrényért	36	—
Február 1. Jux-estélyről	266	06	Könyvekért	57	—
			Kautsuknyomdáért	12	—
			Postaszekrényért	2	40
			Hírlapokért	13	32
			Rendkívüli segélyre	25	—
			25 kor. előlegtörlesztés	1	—
			Szaktanácsi járulék	9	—
			Különféle	33	—
			Összesen	1307	03
			Egyenleg az 1908. évre	5	81
Főösszeg	1312	84	Főösszeg	1312	84

Végh Árpád ellenőr.

Feketes Ferenc pénztáros.

Köhler Károly elnök.

SERTÉSPOR.

Sertése szépen fejlődik, gyorsabban nő, hamarabb hizik és egészséges marad, ha eleségébe naponta világhírű **MANHATTAN sertéstápporunkból** csekély mennyiséget ad. 5 kilós postacsomag 5 korona postautánvétellel. — **Hasznos tanácsadó** házi állataink hizlalása és táplálásához valamint, ezek betegségeiről s ettől való megóvhatásukról című, minden gazdának nélkülözhetetlen tanulságos könyvet minden rendeléshez ingyen mellékeljük.

MANHATTAN Vállalat
Budapest, VII., Verseny-utca 6. sz.

5 kilós postacsomagok ezivel küldetnek szét a világ minden részébe.

Kedvező alkalom!

6 koronáért

küldök 4 és fél kiló (kb. 50 darab)
:: kevéssé megsérült, finom, enyhe ::

piperezappant

rózsa, liliomtej, orgona, ibolya, rezeda, jázmin és gyöngyvirágból szépen összeválogatva. — A pénz előzetes megküldése esetén vagy utánvétellel küldi:

Auffenberg József

Budapest, VII., Verseny-utca 6.